

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 20 Ἀπριλίου 1953 (Π.Ο.Η.) Ἔτος Ζ'. Ἀριθ. 153 - Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Κληρικῶν ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 15.000—Ἐτησίᾳ δραχ. 30.000 Ἐξαετηρικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 3.—Ἐτησίᾳ δολ. 6
Γραφεῖα : Ὁδὸς Τζωρτζ 6 Πλ. Κάνιγγος—Ἀθῆναι Τηλέφ. 33.839	

ὍΤΑΝ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΟΔΟΠΑΤΗΤΑΙ

Ἡ ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΟΚΑΙΣΑΡΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας» ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὸν τίτλον χρεωκοπία καὶ μετὴν ὑπογραφῆν δύο ἀρχικῶν στοιχείων Μ. Κ. ἔν κύριον ἄρθρον συνταχθέν ὑπὸ ἐνὸς Ἀρχιερέως, ὅστις, περιγράφων τὴν νῦν κατάστασιν τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, ἀποδύρεται τὸ θλιβερόν καὶ ἀποκαρδιωτικὸν κατάντημα, εἰς ὃ περιήγαγε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων Βλάχος διὰ τῆς αὐταρχικῆς καὶ ἀπολυταρχικῆς Διοικήσεως αὐτοῦ. Ὁ ἐν λόγῳ Ἱεράρχης, οἷος δήποτε καὶ ἂν ᾗ ὑπὸ τὰ ἀρχικά στοιχεῖα Μ. Κ., περιγράφει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει ἀπόλυτον δικαίον, ἀποδίδων τὸ θλιβερόν καὶ ἀποκαρδιωτικὸν κατάντημα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐταρχικὴν διοίκησιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τιθεμένου ἐν μοῖρᾳ καρὸς τὰς γνώμας τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων. Ὁ ἐν λόγῳ Ἱεράρχης, ὁ συντάξας τὸ ἄρθρον, θὰ ἦτο περισσότερον ἀξιέπαινος διὰ τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὴν παρρησίαν τοῦ λόγου, ἂν ἔθετεν ὁλόκληρον τὴν ὑπογραφὴν του εἰς αὐτὸ πρὸς μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν παρὰ τῷ ἀναγνωστικῷ κοινῷ.

Ἐκεῖνο ποῦ καθιστᾷ τὸν Συντάκτην ἀξιόπιστον καὶ ἀξιέπαινον εἶνε καὶ τοῦτο, ὅτι δὲν ἀποδίδει μόνον εἰς τὸν προκαθήμενον τῆς Συνόδου τὴν αἰτίαν τῆς καταπτώσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐκάστοτε Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς, οἵτινες μετὰ τὴν ἀσύγγνωστον σιγὴν τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ ἐνισχύουσι τὰς ἀπολυταρχικὰς προθέσεις καὶ πράξεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐφ' ὃ καὶ εἰς τὸ τέλος συνιστᾷ εἰς τοὺς νέους Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς, οἵτινες θὰ κληθῶσιν κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ὅπως οὗτοι θέσωσιν ὑπεράνω τοῦ σεβασμοῦ, τοῦ φειλομένου εἰς τὸ γῆρας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τὴν βαρυτάτην εὐθύνην, ἣν ὑπέχουσι ἐνώπιον Θε-

οῦ καὶ τῆς ἱστορίας, ἐάν καὶ οὗτοι διὰ τῆς σιγῆς καὶ τῆς ἀνοχῆς ἀπέναντι τῶν ἀπολυταρχικῶν τάσεων τοῦ προκαθημένου συντελέσουσι εἰς τὴν ἐπιδεινώσιν τῆς θλιβερᾶς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας πρὸς μείωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἀρχιερατικῆς ἀξιοπρεπείας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο μεταφέρομεν αὐτοῦσι καὶ εἰς τὰς στήλας τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδόξιας» πρὸς γνώσιν καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ.

Ἡ ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

Κακῇ τῇ μοίρᾳ ἐπέπρωτο εἰς τὰς ἐσχατίας τοῦ βίου του ὁ πολυσέβαστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν νῦν πῆν τὸ μικρὸν ποτήριον τῆς χρεωκοπίας τῆς Ἐκκλησίας!

Δὲν ὑπάρχει Ἱεράρχης, ἀπροσωπολήπτως κρίνων, δὲν ὑπάρχει Ἐφημέριος, ὁ ὁποῖος ζῇ τραγικὰς οἰκονομικὰς ἡμέρας ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, δὲν ὑπάρχει διανοούμενος ἀσχολούμενος εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ὑπάρχει δημοσιογράφος Ἐκκλησιαστικός, ἀγρύπνως παρακολουθῶν τὰ κατ' Αὐτήν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἀνομολογῇ πλατεῖ τῷ στόματι, ὅτι τὰ πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κεῖνται εἰς ἐξαισία ἐρεῖπια.

Διοικήσις. Οἰκονομικὴ διαχείρισις. Δικαιοσύνη. Καὶ μία φωνὴ ἐκ τοῦ τάφου τοῦ ἀοιδίμου γενομένου διακεκριμένου καὶ σοφοῦ ἐκείνου Προκαθημένου ἀκούεται στεντορεῶς κράζουσα: Οἱ νεκροὶ ἐκδικοῦνται. Ἡ τῶν δικτῶ καὶ πλέον ἐκατομμυρίων, εὐσεβούντων ὄντως Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ παρουσιάζεται σήμερον πρὸ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν παρὰδειγμα ἐπίζηλον εὐνοουμένης Ἐκκλησίας, Ὁργανισμὸς οἰκονομικῶς σφριγῶν καὶ ἐκτεταίνων τὴν εὐεργετικὴν του πρόνοιαν πρὸς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεώς του, Θεῖον Ἰδρυμα, ἀπονέμον ἐν φόβῳ Θεοῦ τὴν δικαιοσύνην καὶ κρίνον κατὰ τὸν μέγαν καὶ κατὰ τὸν μικρὸν, σήμερον, εἰς τὰς ἡμέρας Ἐπει-
νου, ἐπὶ τὸν Ὅποιον ἤλπισε, δικαίως ἄλλως τε,

Κλήρος καὶ Λαός, κατάκειται ἀνιάτως τετρωμένος, ὡπερ πελινάν.

Καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ αὐτοῦ ἀναπτρωθεῖσαι μετὰ τὸν ὄντως ὑπέρροχον ἐκείνον ἐνθρονιστήριον λόγον, συμβόλαιον μεταξὺ ἐκλεγέντος καὶ ἐκλεκτόρων, μεταξὺ Ποιμένος καὶ ποιμνίου, ἐφυλλορρόησαν, ἵνα ἀπαξ ἔτι διαπιστωθῇ ὅτι αἱ μεγαλόστομοι ὑποσχέσεις, ὅταν δὲν ἀκολουθοῦνται ἀπὸ ἔργα λάμποντα ὡς φαινός· καὶ βοσπόροχος ἥλιος, ὡς καρπὸν καὶ μόνον ἔχουσι τὴν σκληρὰν ἀπόγνωσιν καὶ ἀπελπισίαν, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ τὴν δημιουργίαν σοβαρῶν μελλοντικῶν εὐθυνῶν ἀπέναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, δι' ἐκείνους εἰς οὓς ἐνεπιστεύθησαν αἱ τύχαι τῆς Ἐκκλησίας Του.

Οἱ τὸ πρῶτον συγκροτήσαντες εἰς Ὁργανισμόν ἱερὸν τὴν Ἐκκλησίαν, περιεθρίγκωσαν τὴν διοίκησιν Αὐτῆς μετὰ κανόνας καὶ νόμους πολιτικούς, ἵνα πᾶσα ἀπόφασις ἀπὸ κοινοῦ λαμβανομένη, καὶ ὄχι μονομερῶς καὶ αὐταρχικῶς, παρουσιάζεται ὡς ἔκφρασις τῆς θελήσεως τῶν πολλῶν. Τί ὅμως ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ὡς θλιβερόν κατάντημα; Ὅτι σιγῇ ἢ φωνῇ τῶν πολλῶν πρὸ τῆς φωνῆς τοῦ ἐνός. Τύποις δημοκρατούμεθα Ἐκκλησιαστικῶς, οὐσίᾳ ὅμως αὐταρχικῶς. Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ ἄς μᾶς ἐπιτρέψωσι τὴν ἐλευθεροστομίαν ἡμῶν ταύτην οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, παρουσιάζεται ὡς τὸ διοικούν Σώμα, (ἐν ᾧ) ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, ἰδίᾳ δὲ σήμερον, τὴν ὅλην διοίκησιν συνεκέντρωσεν ὁ εἷς, οὗτος μόνος ἔγκριτων, οὗτος ἀπορρίπτων, οὗτος διατάσσων. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κατέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπλήγωνον τὸ αἶσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐν Χριστῷ.

Καὶ ὡς συνεπακολούθημα μιᾶς τοιαύτης αὐταρχικῆς διοικήσεως παρουσιάσθη καὶ δὲν ἦτο δυνατόν ἄλλως γενέσθαι, καὶ ἡ οικονομικῶς τελεία κατάρσεις. Ἡ κολοσσαία περιουσία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἦτο ἱκανὴ καὶ ὅρη νὰ μετακινήσῃ, ἡ περιουσία αὐτή, τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθησαν ἀοιδμοὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ εἰς Αὐτήν, ἵνα ὄχι μόνον ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας Τῆς, ἀλλὰ καὶ διαχέῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὴν φιλόανθρωπον δεξιάν Της εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ δεομένους ἐκ τῆς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἐξηνεμίσθη, πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν παράδειγμα ἀνικανότητος διαχειριστικῆς, ἵνα μὴ εἰπωμεν τελείας ἀδιαφορίας. Μοναὶ ἄλλοτε ἀνθοῦσαι καὶ εὐεργετικῶς δρῶσαι ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐρημάχθησαν κυριολεκτικῶς, κατόπιν μιᾶς τερατομόρφου Συμβάσεως, καὶ ὁ θρησκευτὸν λαὸς παρέδωκεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ τοὺς ἀσεβήσαντας, διότι ὡς ἀσέβειαν χαρακτηρίζει τὴν διάλυσιν τῶν ἱερῶν κειμηλίων του.

Νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ; Ἀλλὰ χθὲς ἀκόμη Ἀρχιερεῖς σεβάσμιοι διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως διότι ἐπὶ ἔτη ἑκκρεμοῦν ἀρχιερατικαὶ δίκαι, ἐπειδὴ οἱ σχετικὶ φάκελλοι κατακρατοῦνται, ἐνδόνητον παρὰ τίνος καὶ διὰ τίνος λόγους καὶ δὲν καλοῦνται εἰς δικαστικὴν συνεδρίαν οἱ πρὸς τοῦτο ἀρμόδιοι δικασταί. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ ἐπεμβάσεων Ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων εἰς τὴν δικαστικὴν συνείδησιν τῶν δικαστῶν, οὔτε καὶ ἀτόπων καὶ ἀναρμοδιῶν παρατηρήσεων πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαστικοῦ τῶν λειτουργήματός. Αἱ περὶ ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ Ἐκκλη

σίᾳ, δίκαιαι ἄλλως τε, πορατηρήσεις θὰ ἐκλόνιζον ἀνεπανορθώτως τὴν δικαστικὴν προνομίαν Αὐτῆς.

Πῶς λοιπὸν κατόπιν βλαπὼν τῶν ὡς ἄνω, ἀπροθυγῶς μάλιστα καὶ ἐν σμικρᾷ σκιαγραφίᾳ ἐκτεθέντων νὰ μὴ ἐπὶ ἤρχετο μοιραίως ἡ χρεωκοπία;

Λυπούμεθα διότι ἡ χεὶρ ἡμῶν ἐκινήθη εἰς ἔλεγχον, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐλέγχει καὶ ἡμᾶς ἡ συνείδησις, ὅτι ὡς Ἱεράρχης συνετελέσαμεν διὰ τῆς μέχρι τοῦδε σιγῆς καὶ ἀνοχῆς μας εἰς τὸ θλιβερόν τοῦτο κατάντημα. Καὶ εἰς τοὺς νέους Συνδικατικούς συνέδρους μίαν ἀδελφικὴν Ἐκκλησίαν ποιούμεθα: Σεβασθῆτε μὲν τὸ γῆρας. Παραλλήλως ὅμως, ἢ μᾶλλον ὑπὲρ τὸν σεβασμὸν τοῦτον σώσατε τὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας, μὴ ὡς δοῦλοι ἀλλ' ὡς ἐλεύθεροι τὸν νοῦν καὶ τὸ φρόνημα διοικούντες Αὐτήν.

† M. K.». .

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ παράρτημα Σαλαμῖνος, ἐν τῶν ἡρωϊκωτέρων καὶ μεγαλυτέρων τῆς Ἑλλάδος, παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος μετὰ ἀγρυπνον νοῦν, ἐνισχυόν τοῦτον καθημερινῶς μετὰ πολλαπλὰς γονίμους ἐνεργείας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν γενικῶν προσπαθειῶν.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ δημοσιεύομεν ἀποτελεῖ συγχαρητήριον μνῆμα τοῦ συνδικαλιστικοῦ στελέχους κ. Χατζηγιάννη πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Γ.Σ. Ε.Ε. διὰ τὴν κατανόησιν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε καὶ τὴν εὐμένειαν ἣν ἐξεδήλωσε πρὸς ἡμᾶς κατόπιν μιᾶς εἰδικῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ Πανερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Χρυσόστομου.

*11ον Πανελλαδικὸν Πανεργατικὸν Συνέδριον
Ἀθήναι Παλαιὰς Βουλῆς*

Ἀθήναι

Χαιρετίζομεν Συνέδρους Πανεργατικοῦ Συνεδρίου εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ὁμῶν. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα συνάδελφον Γενικὸν Φώτην Μακρῆν δι' ἐπιτευχθεῖσαν συνάντησιν Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτην πρῶτον κ. κ. Χρυσόστομον.

Ἐντολῇ Διοικήσεως

Πρόεδρος τοῦ Πανοικοδομικοῦ Συλλόγου Νήσου Σαλαμῖνος

Μ. Χατζηγιάννης

Παρόμοια τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν ἐκ Σαλαμῖνος ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Προέδρων Πανεργατοτεχνικοῦ Συνδέσμου καὶ Ἀρτεργατῶν οὓς καὶ εὐχαριστῶμεν θερμότατα καὶ συγχαίρωμεν αὐτοὺς διὰ τὴν θαρραλέαν στάσιν αὐτῶν ἐναντὶ τοῦ ζητήματός μας.

Ἡ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐπικρατούσης πανταχοῦ σχεδὸν τῆς αἰρέσεως τῶν Ἀρειανῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος καὶ τῶν ὀρθοδόξων Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν τὰ πάνδινα ἐξ αὐτῶν ὑφισταμένων, πολλοὶ ἐσκανδαλίζοντο βλέποντες ἀνθρώπους φέροντας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, *(διότι χριστιανοὶ ἐλέγοντο καὶ οἱ αἰρετικοὶ Ἀρειανοί, καὶ οἱ κληρικοὶ αὐτῶν ἀρχιερεῖς καὶ ιερεῖς ἀπεκαλοῦντο)* νὰ καταδιώκωσι διὰ τῶν πλέον χειροτέρων τρόπων ἀνθρώπους ὄντας πράγματι χριστιανούς, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτοι δὲν συνεφώνουν πρὸς τὰς αἰρετικὰς δοξασίας τῶν πρώτων, οὐδ' ἐπικοινωνοῦν πνευματικῶς μετ' αὐτῶν ἀθετησάντων τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ μὴ ἀκολουθούντων εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων.

Συγχρόνως ὁμοῦ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πασχόντων τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν Ἀρειανῶν ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ διελογίζοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους: *Μήπως ἄραγε νοπιῶμεν εἰς μάτην καὶ δὲν θὰ ἔχωμεν κανένα μισθὸν ἐκ Θεοῦ, δι' ὅσα ὑποφέρομεν;* Διότι οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὀνομάζονται Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς, ιερεῖς καὶ χριστιανοί, ὄντες κατὰ πάντα ὅμοιοι μὲ ἡμᾶς καὶ κατὰ τὸ ὄνομα καὶ κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα;

Τοῦτο ἠνάγκασε τὸν σὺνανοφάντορα Μέγαν Βασίλειον ἵνα γράψῃ τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀναδημοσιεύομεν—κατὰ τὸ πρωτότυπον κείμενον χάριν ἀξιοπιστίας—διότι, τῆς ἱστορίας ἀντιγραφομένης, συμβαίνουν καὶ σήμερον τὰ ὅμοια ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Παλαιημερολογιτῶν δεινοπαθούντων καὶ καταπονουμένων ὑπὸ τῶν φερόντων καὶ περικειμένων τὸ «ἥπιον καὶ προσηγὲς ὄνομα» τοῦ Πατριάρχου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπου, τοῦ Ἱερέως τοῦ χριστιανοῦ, πλὴν ὄντων πάντων τούτων νεοημερολογιτῶν καὶ ἐπομένως οὐδὲν διαφερόντων τῶν Ἀρειανῶν κατὰ τὴν προαίρεσιν. Ἄλλωστε, κατὰ τὸν αὐτὸν Μέγαν Βασίλειον, «τὸ ἐν δόγμασι σφάλλεσθαι εἴτε μικροῖς εἴτε μεγάλοις, ταυτὸν ἐστὶ καὶ ἵση ἐστὶν ἡ ζημία ἢ ὁμοιὸν τινα τοῦ θείου βαπτίσματος ἐντεῦθεν ἀπελθεῖν, ἢ ἐν τι ἐλλείπον ἐκ τῆς παραδόσεως δέξασθαι».

Πρὸς

Μοναχοὺς ὑπὸ Ἀρειανῶν καταπονηθέντας

Ἄ κατ' ἑμαυτὸν ἐφθεγγάμην ἀκούσας περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ ἐπαχθέντος ὑμῖν παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ, ταῦτα καὶ διὰ γράμματος ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς καλῶς ἔχην ἐνόμισα· ὅτι ἐν καιρῷ νομιζομένῳ εἰρηνεύεσθαι, ἐκήσασθε ἑαυτοὺς μακαρισμόν, τὸν ὑπὲρ τῶν διωκομένων ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ἀποκείμενον. Οὐ γὰρ ἐπειδὴ ὄνομα προσηγὲς καὶ ἥπιον περικείται τοῖς τὰ πονηρὰ ἐργαζομένοις, τούτου ἕνεκεν καὶ τὰ πράγματα νομίζειν

χρὴ μὴ πολεμίῳ εἶναι. *Χαλεπώτερον γὰρ κρῖναι ἐγὼ τὸν παρὰ τῶν ὁμοφύλων πόλεμον.*

Διότι:

τοὺς μὲν προκεκηρυγμένους ἐχθρούς, καὶ φυλάξασθαι θάδιον, τοῖς δὲ ἀναμειγμένοις ἡμῖν, ἀνάγκη ἐκδότοις εἶναι πρὸς πᾶσαν βλάβην, *ὃ καὶ ὑμεῖς πεπόνθατε.* Ἐδιώχθησαν μὲν καὶ οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν. Καὶ διηρηπάγη αὐτῶν ὁ βίος, καὶ οἰκοὶ ἀνετράπησαν, καὶ αὐτοὶ ἐφυγαδεύθησαν, ἀλλὰ παρὰ τῶν φανερώς πολεμούντων ἡμῖν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ δὲ νῦν ἀναφανέντες διώκται, μισοῦσι μὲν ἡμᾶς οὐδὲν ἥττον ἢ ἐκεῖνοι, *εἰς δὲ τὴν τῶν πολλῶν ἀπάτην, τῶν τοῦ Χριστοῦ προβάλλοντα ὄνομα*, ἵνα μὴδὲ τὴν ἐκ τῆς ὁμολογίας παραμυθίαν ἔχωσιν οἱ διωκόμενοι, τῶν πολλῶν καὶ ἀκραιωτέρων ἀδικεῖσθαι μὲν ἡμᾶς ὁμολογούντων, *εἰς μαρτύριον δὲ ἡμῖν τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας θάνατον μὴ λογιζομένων.* Διόπερ ἐγὼ πέπεισμαι, μείζονα ὑμῖν, ἢ τοῖς τότε μαρτυροῦσι, τὸν παρὰ τοῦ Δικαίου Κριτοῦ μισθὸν ἀποκείσθαι, εἴπερ ἐκεῖνοι καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἀποδοχὴν ὁμολογουμένην εἶχον, καὶ τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ μισθὸν ἐξεδέχοντο. *Ὑμῖν δὲ ἐπὶ ἴσοις τοῖς κατορθώμασιν, αἱ παρὰ τῶν λαῶν τιμαὶ οὐχ ὑπάρχουσιν.* Ὡστε εἰκὸς πολυπλασίονα ἀποκείσθαι ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας πόνων τὴν ἀντιμισθίαν.

Διὸ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἀλλ' ἀνανεοῦσθαι τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπῃ καὶ καθ' ἡμέραν προστιθέναι τῇ σπουδῇ, *εἰδότας ὅτι ἐν ὑμῖν ὀφείλει τὸ λείψανον τῆς εὐσεβείας σωθῆναι, ὃ ἐλθὼν ὁ Κύριος εὐρήσει ἐπὶ τῆς γῆς.* Καὶ εἴτε ἀπεδιώχθησαν Ἐπίσκοποι τῶν Ἐκκλησιῶν, τοῦτο ὑμᾶς μὴ σαλευέτω. *εἴτε προδότης ἐξ αὐτῶν ἐφύθησαν τῶν Κληρικῶν*, μὴδὲ τοῦτο τὴν πεποιθήσιν ὑμῶν τὴν εἰς Θεὸν σαθροῦτω. *Οὐ γὰρ τὰ ὀνόματα ἐστὶ τὰ σώζοντα ἡμᾶς, ἀλλ' αἱ προαιρέσεις καὶ ἡ περὶ τὸν κτίσαντά ἡμᾶς ἀγάπη.*

Ἐνθυμήθητε ὅτι καὶ ἐν τῇ κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐπιβουλῇ, Ἀρχιερεῖς μὲν καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρεσβύτεροι τὸν δόλον συνεσκευάσαντο, ὅλγοι δὲ τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ εὐρίσκοντο οἱ γνησίως τὸν λόγον καταδεχόμενοι· καὶ ὅτι, οὐ τὸ πλήθος ἐστὶ τὸ σωζόμενον, ἀλλ' οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ. Ὡστε μὴδέποτε ὑμᾶς πτοεῖτω λαοῦ πολυαχλία, οἱ ὥσπερ ὕδωρ θαλάσσης ὑπὸ πνευμάτων μεταφερόμενοι. *Ἐάν γὰρ καὶ εἰς μόνον σωθῇ, ὥσπερ Λὼν ἐν Σοδόμοις, μένειν ὀφείλει ἐπὶ τῆς ὁρθῆς κρίσεως, ἀμετακίνητον ἔχων τὴν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα.* διότι οὐκ ἐγκαταλείψει Κύριος τοὺς δούλους αὐτοῦ.

Πᾶσαν τὴν ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα ἀσπάσασθε ἐξ ἐμοῦ.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Τζωρίτζ 6. (πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερπίνης

Θαμιστορεύς 33 — Ἀθήναι

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Ὁ Στρατάρχης Παπάγος κηρύσσει τὸν Ἑλλη-
νικὸν Συναγεσμένον κατὰ τὸν ραδιοφωνικὸν λόγον
τοῦ τῆς 11ης Αὐγούστου 1951, μεταξὺ ἄλλων εἶπε
καὶ τὰ ἑξῆς:

«Μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι ἐπίσης ἡ
ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ
μας συστήματος *πρωτίστως δὲ ἡ πλήρης κατοχύ-
ρωσις τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιω-
μάτων ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.* Ἔτσι
ἡ Ἑλλάς, ὅχι μόνον θὰ συμβολίσῃ τὴν ἱστορικὴν
κοιτίδα, ἀλλὰ καὶ θ' ἀποτελῇ τὸ σύγχρονον *πρω-
τυπον τῆς Δημοκρατικῆς Πολιτείας.*»

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθ' ἣν ἐξεφωνεῖτο ὁ λό-
γος οὗτος τοῦ Στρατάρχου, ἡμεῖς οἱ διωκόμενοι διὰ
τὴν τήρησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ τῆς Ἱερᾶς
Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, οἱ πιστοὶ τηρηταὶ τοῦ
Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων οἵτινες κανχόμεθα ὅτι
ἀποτελοῦμεν τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ Ἀστικοῦ
Καθεστώτος, ἀηδιασμένοι ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῶν
προκατόχων Κυβερνήσεων ἐχαρεῖσασμεν πρῶτον τὴν
εἴσοδον εἰς τὴν πολιτικὴν κοινίστραν τοῦ Στρατάρ-
χου, καὶ δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων ἐβροθήσαμεν
διὰ τὸν ἐκλογικὸν θρίαμβόν του, βέβαιοι ὄντες ὅτι
θὰ ἐξεπλήρωνε τὰς προεκλογικὰς ἐπαγγελίας του
περὶ τῆς κατοχυρώσεως τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνι-
κῶν δικαιωμάτων *ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.*

Νὰ εἴπωμεν ὅτι διεψεύσθημεν εἰς τὰς προσδο-
κίας μας, θὰ εἶναι βαρὺ, ἐν τούτοις ἡ πάροδος ἔξ
σχεδὸν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ Συναγεσμοῦ εἰς
τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἡ ἐπιδιωχθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἐχθρι-
κὴ στάσις ἐναντίον μας, πληροὶ τὰς καρδίας ἡμῶν
δδύνης διότι βλέπομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκείνου εἰς
τὸν ὁποῖον μετὰ Θεὸν ἠλπίσαμεν ὅτι θὰ ἐπανόρθω-
νε ὁλόκληρον τὴν ἀδικίαν ἣτις προσγίγεται εἰς χι-
λιάδας χριστιανῶν, καὶ θ' ἀπεκαθίστα τὰ πράγματα
μετὰ λύπης βλέπομεν τὴν Κυβερνήσιν Του γίνεται
σήμερον διώκτις μας, ἐπιζητοῦσα νὰ στραγγάλισῃ
τὴν συνείδησιν μας διὰ τῶν ἀνελευθέρων καὶ ἀντι-
συνταγματικῶν μέτρων, ἅτινα αὕτη λαμβάνει καθ'
ἡμῶν, ἐνῶ γνωρίζει ὅτι ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις
τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀποκλειστικὸν δικαίωμα αὐτοῦ
μὴ ἐπιδεχόμενον οἰανδήποτε ἐπέμβασιν, οὐδ' ἐπη-
ρεαζόμενον ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς Πολι-
τείας, διότι ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις κανονίζει τὰς
σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐπομέ-
νως ἡ συνείδησις δὲν ὑπάγεται εἰς τοὺς Νόμους
πλειοψηφίας, οὐδ' ὑπόκειται εἰς τὰς θελήσεις τῶν
ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, εἴτε Ἀρχῶν εἶναι οὗτος εἴτε Κυ-
βερνήτης ἢ θρησκευτικὸς Ἀρχιερεὺς.

Διατὶ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγεσμοῦ
ἵσταται ἀντιμέτωπος τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως
χιλιάδων χριστιανῶν καὶ ἐπιζητεῖ διὰ τῶν ὁργάνων
τῆς νὰ ἐκβιάσῃ τὴν συνείδησιν των;

Καὶ διατὶ στρέφεται καθ' ἡμῶν ἐχόντων τὸ δι-
καιον μὲ τὸ μέρος μας, καὶ μεροληπτεῖ ὑπὲρ τῆς και-
νοτομοῦσας Ἱεραρχίας;

Εἶναι λοιπὸν τόσον δύσκολος ἡ ἄμεσος λήψις
μῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ χρονίσαντος ζητήματός μας;

καὶ ἂν ναι, τί κωλύει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μᾶς πα-
ράσῃ ἔστω καὶ προσωρινῶς τὴν ἐλευθερίαν μας διὰ
νὰ καθυσηχάσῃ ἡ ἀγωνία ἢ κατέχουσα ἕνα ὁλόκλη-
ρον Κόσμον, καὶ νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος
πρὸς πληρεστέραν μελέτην τοῦ ζητήματος διὰ τὴν ἐ-
ξεύρεσιν τῆς καταλλήλου λύσεως;

Ἴδου ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν δίδεται ἀπάν-
τησις καὶ αὐτὸ ἐπιτελεῖται τὴν ἀγωνίαν μας διότι δὲν
δυνάμεθα ν' ἀντιληφθῶμεν ποῦ προσκρούει ἡ λύσις
τοῦ ζητήματός μας.

Εἶναι καθ' ἡμᾶς τόσον ἀπλῆ ἡ λήψις ἀποφά-
σεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὥστε νὰ μᾶς ξε-
νίσῃ ἡ παρατηρουμένη ἀδιαφορία τῆς καὶ ἡ σιωπὴ
τῆς εἰς τὰ τόσα ὑπομνήματα ἅτινα ὑπεβλήθησαν
αὐτῇ ἀναφορικῶς μὲ τὸ ζήτημά μας.

Καὶ εἶναι ὥς ἀνωτέρω εἶπομεν ἀπλὰ ἡ λήψις ἀ-
ποφάσεως διότι δὲν πρόκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ με-
λετήσῃ παλλαπλὰς λύσεις αἱ ὁποῖαι θὰ τὴν κορυ-
σουν ἢ θὰ τῆς ἀπορροφήσουν μέγα μέρος τοῦ πολυ-
τίμου χρόνου τῆς, ἀλλ' ἂν ἐξαιρέσῃ τις τὰς προτα-
θείσας πρὸ καιροῦ 2 λύσεις παρὰ Μ. λῶν τῆς Ἱεραρ-
χίας, ὥς θέλομεν ἀναφέρει εὐθὺς ἄμεσως, δὲν ἀπο-
μένει πρὸς συζήτησιν ἄλλη λύσις πλην τῆς παροχῆς
ἡμῖν πλήρους ἐλευθερίας ἀσκήσεως τῶν θρησκευτι-
κῶν καθηκόντων μας διὰ Κληρικῶν παντὸς βαθμοῦ,
μέχρι τῆς συγκλήσεως Πανορθοδόξου Συνόδου, ἥτις
θὰ λύσῃ ὀριστικῶς καὶ τὸ ἐπίδικον Παλαιοορθολο-
γικὸν ζήτημα.

Αἱ λύσεις ὥς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν καὶ αἵτινες
ἐπροτάθησαν ἡμῖν εἶναι αἱ ἑξῆς:

1η Ἡ παραδοχὴ ἐκ μέρους μας τοῦ Μνημοσύ-
νου τῶν ἐκασταχοῦ Ἐπισκόπων παρὰ τῶν Ἱερέων
τῆς παρατάξεώς μας.

2α Ὁμοίως ἡ παραδοχὴ τελείσεως τῶν θρησκευ-
τικῶν καθηκόντων μας δι' Ἱερέων ἐξαρτωμένων
ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη λύσις εἶναι ἀπολύτως ἀπα-
ράδεκτος, διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδεχθῶ-
μεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ τὰ Μέλη τῆς
Ἱεραρχίας ὀρθοτομοῦσι τὸ λόγον τῆς Ἀληθείας, χω-
ρὶς νὰ θεωρηθῶμεν θεοῦ ἐμπαῖκται ὥς πολεμήσαν-
τες ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν ἀλήθειαν ταύτην;

Ἄλλως τε ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν
καὶ τῶν καινοτομησάντων Ἱεραρχῶν ταυτότης πί-
στεως, πᾶς καλῆς πίστεως συζητητῆς δικαιολογεῖ
τὴν ἀρνήσιν ἡμῶν νὰ δεχθῶμεν τὴν λύσιν ταύτην
καὶ νὰ παραδεχθῶμεν τὸ Μνημόσυνον καιντόμων
Ἱεραρχῶν;

Ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα λύσις εἶναι ἐπίσης ἀπαρά-
δεκτος διότι οἱ προτεινόμενοι νὰ μᾶς ἐξυπηρετή-
σουν Ἱερεῖς, δὲν εἶναι Ἱερεῖς τοῦ ὑψίστου φορεῖς
τῆς Χάριτος, ἐκείνοι δηλαδή τοὺς ὁποίους χρειάζο-
μεθα ἡμεῖς πρὸς ἐξυπηρετήσιν μας, ἀλλ' ἐπαγγελ-
ματῖαι Ἱερεῖς οἵτινες ἄνευ φόβου θεοῦ δέχονται νὰ
ἐξυπηρετοῦν τοὺς τε Παλαιοημερολογίτας καὶ τοὺς
Νεοημερολογίτας, τελοῦντες οὕτω τὰς Ἱεροτελεστίας
τῶν ἑορτῶν δις τοῦ ἔτους τουτέστι μίαν κατὰ τὸ
παλαιὸν καὶ μίαν κατὰ τὸ νέον Ἡμερολόγιον κατὰ
παράβασιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Οὕτω ἀποκλειόμενων τῶν ἄνω δύο λύσεων δὲν
μένει ἄλλη πλην τῆς παροχῆς ἡμῶν πλήρους ἐλευ-

θερίας ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων δι' Ἱερῶν τῆς παρατάξεώς μας, καὶ τὴν λύσιν ταύτην παρακαλοῦμεν ὅπως υἱοθετήσῃ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, βεβαίᾳ οὕσα διὰ τὰ προσφέρεται μίαν σημαντικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἐκμενόντας εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἱερᾶς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεως, καὶ οἷτινες γαλήνιοι θ' ἀναμένουν τὴν σύγκλησιν τῆς Συνόδου, ἥτις διὰ τῆς ἀποφάσεώς της ἐπὶ τοῦ Παλαιοεορτολογικοῦ ζητήματος θὰ θέσῃ τόγμα εἰς τὴν ἀνωμαλίαν τὴν προεληθοῦσαν ἐκ τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ Παπικοῦ εορτολογίου, ἥτις συνετάραξεν ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν τὸ Πανελλήνιον.

Ἀλέξ. Σταυριανός

Παναγ. Α. Μπενῆ—Ψάλτης

Ἡ ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ὁ ἐν Νέα Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς Ὁρθόδοξος Χριστιανικός Σύλλογος «ὁ Πανάγιος Τάφος» ἀποτελούμενος ἐξ εὐλαβεστάτων ὁμογενῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων διὰ τῆς Προέδρου αὐτοῦ Καλλιόπης Ὁρφανοῦ, τῆς Γραμματέως Στέλλας Γαλάνου καὶ τῆς Συμβούλου Ἑλένης Θεοφίλου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πανιερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. Χρυσόστομον τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν.

Τῷ Πανιερώτῳ

Ἀγίῳ Πρ. Φλωρίνης Κ. Κ. Χρυσόστομῳ

Εἰς Ἀθήνας

Πανιερώτατε

Ὁ Σύλλογος Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων «Ὁ ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ» ὑποβάλλει δι' ἡμῶν τὰ ταπεινά αὐτοῦ σεβάσματα εἰς τὴν Ὑμετέραν Πανιερότητα, συγχαίρων ταύτην διὰ τὴν σθεναρὰν στάσιν ἣν Αὐτὴ κρατεῖ, ὑπερμαχοῦσα πατρῶων παραδόσεων καὶ θυσιάσασα ὑπὲρ αὐτῶν καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ἀτομικὴν Τῆς ἐλευθερίας.

Εἶναι, λυπηρόν, Πανιερώτατε, καὶ ἄκρως ἀποκαρδιωτικόν, καθ' ὃν χρόνον ὑπογράφονται ἐνταῦθα σύμφωνα ὑπὲρ δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ ἐλευθεριῶν. ἐν τῇ κοιτίδι τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὴν φιλιότην πατρίδα μας Ἑλλάδα νὰ ἐξακολουθῇ ὑπάρχουσα ἡ βία καὶ ὁ στραγγαλισμὸς τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Ὁ ἀπὸ διετίας ἐνσκήψας διωγμὸς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ὁρθόδοξον εορτολόγιον, αἱ συλλήψεις, αἱ φυλακίσεις, οἱ ἀποσχισμοί, αἱ ἐξορίαι κληρικῶν καὶ τὸ σφράγισμα τῶν ἱερῶν Ναῶν, κακίστην ἔσχον ἀπήχησιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ πάντες ἠνχόμεθα ὅπως παρέλθῃ τάχιστα τὸ κακὸν ὄνειρον ποὺ τόσον ἔθιξε τὴν Ἑθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν.

Δυστυχῶς καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ λαοπροβλήτου ἐνδόξου Στρατάρχου κ. Παπάγου βλέπομεν μετὰ λύπης ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ δίωξις τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν καὶ ὁ ἡμερησίος Ἑλληνικὸς καὶ Ἀμερικανικὸς τύπος μᾶς ἐπληροφόρησε, ὅτι καὶ πάλιν ἐφέτος οἱ χριστιανοὶ μέσα εἰς κατακόμβας καὶ εἰς μουσικὰς ἐκκλησίας παρηκολούθησαν

τὰς Ἀγίας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα, ὥς ἂν εὐρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν Νερώνειον...

Ελπίζομεν ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις Παπάγου θὰ ἐξαλείψῃ τὸ ὄνειδος αὐτοῦ τοῦ διωγμοῦ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ θὰ ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον εἰς τοὺς καλοὺς αὐτοὺς χριστιανούς, οἷτινες ἀπὸ διετίας διώκονται ὥς ἂν νὰ εὐρίσκωντο ὀπίσω ἀπὸ τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὴν χαρὰν μας διὰ τὴν ἀξίαν ἐκπροσώπησιν Ὑμῶν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου πατρὸς Πέτρου Ἀστυφίδου. Ὁ κληρικὸς οὗτος, ὁ μόνος ποὺ φέρει ἐν Ἀμερικῇ τὸ κληρικὸν σχῆμα τῆς Πατρίδος, κατέκτησε τοὺς πάντας διὰ τοῦ ἡθους, τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς του. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ Ὑμετέρα Πανιερότης περιστοιχιζομένη ὑπὸ τοιούτων κληρικῶν θὰ ἐπιτύχῃ τὴν τελικὴν νίκην πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἧς οἱ πάντες ἀγωνιζόμεθα.

Ἐσπικνέομεν ἐπιταγὴν 50 δολλαρίων δι' ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος.

Ἀσπαζόμεναι τὴν δεξιάν Σας

Διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ

Ἡ Πρόεδρος

Καλλιόπη Ὁρφανοῦ

Ἡ Γραμματέως
Σ. Γαλάνου

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἀπήντησε καταλλήλως ὁ Ἅγιος Πρόεδρος εὐχόμενος καὶ εὐλογῶν τὰ ἀποτελοῦντα τὸν Θεοφιλῆ τοῦτον Σύλλογον εὐλαβέστατα Μέλη, ἐκφράζων συγχρόνως πρὸς Αὐτὰ καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος.

Ἐπίσης ὁ ἐν Ν. Ὑόρκῃ διαμένων Πανοσιολογιώτατος ἡμέτερος Ἀρχιμανδρίτης κ. Πέτρος Ἀστυφίδης ἀπέστειλε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος εἴκοσι δολάρια. Καὶ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Πανοσιολογιότητα ἐξέφρασθησαν αἱ δέουσαι εὐχαριστίαι.

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐφευρετικὴ εἰς σοφιστείας καὶ προσχήματα, ὅταν εἶδε νὰ καταπίπτωσιν, ὥς φθινοπωρινὰ φύλλα, ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, δι' ὧν ἠθέλε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἐναντίον τῆς τάξεώς μας ἐξαπολυθέντα ἄγριον διωγμόν, ἠλλάτε τελευταίως, κατὰ τὴν λαϊκὴν παρουσίαν, τὸ τραγοῦδι εἰς μοιρολόγι.

Ἐπαυσε πλέον νὰ ὀμιλῇ περὶ «πλάνης», «Κερατέας» καὶ ἄλλων τοιούτων χαλκευμάτων, καὶ προβάλλει τώρα τὸν κίνδυνον τῆς Ἑθνικῆς ἐνότητος.

Δὲν θὰ ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς εἰς τὸν νέον τοῦτον «Φαρισαϊκὸν» θρήνον τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας. Μᾶς ἀπήλλαξε τοῦ κόπου τούτου ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Νεοημερολογικῆς Ἐκκλησίας κ. Ἀγνυστίνος Καντιώτης, ὅστις διὰ τοῦ εἰς τὸ θρησκευτικὸν Περιοδικὸν «Τρεῖς Ἱεράρχαι» δημοσιευθέντος ἀρθρου του δίδει ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν εἰς Αὐτήν.

Παραθέτομεν κατωτέρω τὰ κυριώτερα αὐτοῦ σημεία

«Τὸ ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε. Τὸ γράφομεν καὶ

τώρα τὸ παλαιήμερολογικὸν πρόβλημα δὲν λύεται μὲ μέτρα καταθλίβοντα τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὁπαδῶν του, τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἢ πρὸς τοὺς ὁποίους συμπεριφορὰ τῆς ἐπισήμου ἐκκλησίας θὰ ἔπρεπε νὰ ρυθμίζεται βάσει τῶν νόμων τῆς Κ. Διαθήκης. Τὸ παλαιήμερολογικὸν ζήτημα παραμένει ἄλυτον καὶ μετὰ τὴν προσχώρησιν τῶν δύο Ἐπισκόπων

Πῶς ἀποκτάται ἡ ταυτότης τῶν θρησκευτικῶν φρονημάτων, ἡ δημιουργοῦσα τὴν ζηλευτὴν ἐνότητά ; Διὰ τῆς μηχανῆς τοῦ κουρέως ; Διὰ τῆς ἐξουσίας ; Διὰ τοῦ κλεισίματος τῶν εὐκτηρίων οἴκων ; Διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐκκλησιαστικῆς κηδείας σεβασμίων γερόντων ; Μὲ μιὰν λέξιν διὰ τῆς βίας ; ... Οἱ τοιαῦτα φρονούντες ἀποδεικνύονται ἐντελῶς ἀφιλοσόφητοι καὶ ἀνιστόρητοι

Κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους οἱ διὰ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν διωκόμενοι ἐξεπατρίζοντο καὶ μετέβαινον εἰς ξένας χώρας καὶ συνεξεστράτευον μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς τυραννίδος τῆς Πατριδος, διότι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀνεπτύσσετο τὸ μῖσος κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τὸ μῖσος αὐτὸ ἐπέτασσε καὶ ἔλεγε. «Κράτος ποὺ δὲν μοῦ παρέχεις στοιχειῶδες δικαίωμα νὰ λατρεύῃ τὸν Κύριον, καθ' ὃν τύπον ἐπιθυμῶ, ὅχι μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ χιλιάδες πολλὰ ὁμοφρόνων, Κράτος ἀνελεύθερον θὰ σὲ διαλύσω, διὰ νὰ ἔλθῃ Κράτος ποὺ νὰ μοῦ ἀναγνωρίξῃ τὰ στοιχειῶδη δικαιώματα τῆς Θρησκευτικῆς ἐλευθερίας Τὸ συμπέρασμα : Ἡ Πολιτεία ἂς ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῶν Θρησκευτικῶν ἀγώνων, ἵνα μηδεὶς πολίτης ἔχῃ κατὰ τῆς ἐξουσίας παράπονον ὅτι παρεμποδίζεται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων του. Οὕτω καὶ μόνον ἐξασφαλίζεται ἡ ἐνότης καὶ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Πολιτείᾳ : »

Αὐτὰ γράφει ὁ περινοῦστατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νεοσημερολογικῆς ἐκκλησίας.

Καὶ ἐρωτῶμεν τώρα πάντα ὑγιῶς σκεπτόμενον ἄνθρωπον Ποιοὶ διασπῶσι τὴν Ἑθνικὴν ἐνότητα, ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι, ἐχόμενοι στερεῶς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων, ἐχόμεθα, ὡς στενωπὰ ἀλλήλαις συνδεδεμένων, καὶ τῶν Ἑθνικῶν Παραδόσεων, ἢ ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἥτις, διὰ τῶν διωγμῶν μᾶς ἐξωθεῖ νὰ ζητήσωμεν ἄλλοθεν τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων μας ; Ἡ Θρησκεία δὲν ἐνώνει τὰ ἔθνη. Ἀντιθέτως ὁ ἐθνισμὸς ἐνώνει τὰς θρησκείας. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας βλέπει τις Μωσαϊκὸν θρησκείαν. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ «Ἐπικρατοῦσα Θρησκεία» εἶναι διηρημένη εἰς «Παλαιοκαθολικοὺς» καὶ «Νεοκαθολικοὺς». Καὶ ὁμοῦς ἡ διαίρεσις αὕτη, διότι ἀμφοτέραι αἱ μερίδες τυγχάνουσι τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ὑπὸ τῆς Πολιτείας, οὐδόλως διετάραξε τὴν Ἑθνικὴν ἐνότητα.

Ἄς προσέξῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις. Ὡς εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ καὶ Ἕλληνες Πατριῶται. κρούομεν τὸν κώδωνα ἐνὸς τοιοῦτου κινδύνου, τὸν ὁποῖον βλέπομεν ὁλονὲν καὶ περισσότερον πλησιάζοντα.

ΚΩΝΣΤ. ΛΙΑΝΟΣ

Γεν. Γραμματεὺς τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

Τὸ κατωτέρω ὑπόμνημα, συντεταγμένον εἰς γλῶσσαν κατηγορηματικὴν καὶ σαφειστάτην, ἐγγράφη ὑπὸ τῶν ἀγανακτισμένων διὰ τὴν τακτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας μας ἀδελφῶν τοῦ Παραρτήματος Στυλίδος καὶ ἀπεστάλη εἰς τοὺς βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος.

Τοὺς ζητεῖ δι' ὑστάτην φορὰν νὰ λάβουν καθαρὰν θέσιν ἐναντι μιᾶς ὑποθέσεως ἥτις δὲν ἐπιδέχεται παρεκλύσεις καὶ μικροψυχίας. Αὐτὸ ἐκτὸς τοῦ πρακτικοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἔχῃ, περιέχει καὶ μίαν ἠθικὴν σημασίαν διότι ἀποδεικνύει ὅτι τὰ παραρτήματα δὲν ἀποτελοῦν μόνον μάζας ἀφελῶν ψηφοφόρων τῶν κατὰ καιροὺς πολιτευτῶν, ἀλλὰ ὅταν καταπατῶνται τὰ στοιχειῶδη δικαιώματά των ἀγωνίζονται καὶ τὰ κερδίζουν μὲ τὸν ἀγῶνα των.

Ἡ δραστηριοποίησις αὐτῇ τῶν παραρτημάτων μας τονῶναι τὸ φρόνημα καὶ ἀναπτέρωνει τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀγῶνος μας.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Κύριοι Βουλευταί,

Εἰς τὸ πρὸς ὑμᾶς ὑπόμνημά μας τῆς 11ης Μαρτίου 1953 σᾶς παρακαλοῦσαμεν νὰ ἐνεργήσητε πάσῃ θυσίᾳ διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς Χριστιανοὶ νὰ ἐκκλησιασθῶμεν τὰς Ἀγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα. Ἀλλὰ ὑμᾶς καθὼς φανταζόμεθα σᾶς παρέσυρεν τὸ ρᾶσον καὶ ἴσως νομίζετε ὅτι ἐπειδὴ εὐρέθησαν δύο κερδοσκόποι πρόων Ἱεροκλήρυκες καὶ νῦν δεσπότες τοὺς ὁποίους ἐχειροτόνησεν ὁ ἀκλόνητος βράχος τοῦ Παρθενώου Σεβασμιώτατος πρόων Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ ἐπανήλθον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἐνομίσατε καὶ νομίζετε ἀκόμη ὅτι θὰ τοὺς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς χωρὶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὁ Παλαιόσημερολογισμὸς ἐδημιουργήθη ἀνευ Σεβασμιωτάτων καὶ ἱερέων καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διηνύσαμεν σκληροὺς ἀγῶνας μόνον μας μέχει τοῦ σημείου νὰ κηδεύωμεν καὶ ἐνταφιάζωμεν τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς μας ἀνευ ἱερέων ἀντιμετωπίζοντες θαρραλέως τὸν διωγμὸν καὶ τὸ ἄσπονδον μῖσος τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἀντιχριστιανικῶς ὑποστηριζομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐναντίον εὐσεβῶν, φιλησύχων, ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων καὶ τώρα ἂν παραστῇ ἀνάγκη θὰ πράξωμεν τὸ καθήκον μας ὡς ἀνωτέρω : Ἀπὸ ὑμᾶς Κύριοι Βουλευταί, δὲν ἐζητήσαμεν τίποτε τὸ σοβαρὸν καὶ δύσκολον εἰ μὴ μόνον μίαν πιστὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἠθικὴν λειτουργίαν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐν προκειμένῳ σᾶς ἐρωτῶμεν : Ἐν τίνι δικαιώματι καὶ ἐν ὀνόματι ποίας δικαιοσύνης ἐσφαγίσατε τοὺς ἰδιοκτήτους ναοὺς μας, ὧν ὁ κάθε λίθος ἐπληρώθη μὲ τὸν ἰδρωτά μας καὶ σήμερον παρουσιάζεται τὸ ἐπίσημον Κράτος καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀνήκουστον αὐτὴν αὐθαιρεσίαν ;

Κύριοι Βουλευταί,

Σᾶς ἐστείλιμεν ἅπειρα ὑπομνήματα καὶ καθημερινῶς παρακολουθοῦμεν τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ δὲν εἶδμεν κανένα ἀπὸ ὑμᾶς νὰ κάμῃ ἐλε-

ρώτησαν διὰ τὸ ζήτημά μας, τὸ ὁποῖον εἶναι κατὰ πολὺ σοβαρώτερον ἀπὸ ἄλλα ζητήματα καὶ νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι οἱ βουλευταὶ μας ἐνεργοῦν, παρὰ εἰς ἀρκεῖσθε μόνον καὶ μᾶς στέλλετε ἕνα σημειωματάκι διὰ ἐλήφθῃ τὸ ὑπόμνημά μας καὶ ἐνεργοῦμεν, ἐν ᾧ εἰς τὴν πραγματικότητα ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐνδιαφέρεσθε δι' αὐτὸ ἀλλ' οὔτε θὰ τὸ διαβάξητε καθόλου.

Σὰς λέγομεν μόνον ὅτι εἰς τὸν Νομὸν Φθιωτιδορωσίδος ὑπάρχουν τόσοι Παλαιομερολογίται, ὥστε μόνον μὲ τὰς ψήφους αὐτῶν εἰσθε σήμερον Βουλευταί, ἀλλῶς θὰ ἐκινδυνεύατε ἀσφαλῶς νὰ ἀποκλεσθῆτε καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔπρεπε νὰ δεῖξητε τὸ ζῶηδον ἐνδιαφέρον καὶ δι' ἡμᾶς καὶ ὄχι νὰ ἀδιαφορῆτε ἐντελῶς. Διότι μόνον εἰς τὴν Στυλίδᾳ εἰμεθα 217 ψηφοφόροι Παλαιομερολογίται καὶ ἴσως ἔλθῃ κάποτε ἀνάγκη νὰ μᾶς χρειασθῇτε καὶ τότε ἀναλόγως τῆς πολιτείας Σας θὰ ἀντιμετωπίσητε καὶ θὰ γνωρίσητε τὴν δύναμίν μας, πλὴν ὅμως πρέπει καὶ τοῦτο νὰ γνωρίζητε ὅτι οἱ ὡς ἂν 217 ψῆφοι εἶναι ἀνδρικά, ἐκτὸς τῶν ἐγγεγραμμένων γυναικείων ψήφων. Αὐτούμεθα πολὺ ὅτι πλέον διακόπτομεν νὰ εἰμεθα ὁπαδοί σας καὶ συνάμα μετανοοῦμεν πικρῶς ὅπου σὰς ἐψηφίσαμεν.

Ἐπιπροσθέτως δὲ σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν μεγάλην εἰρωνείαν τῆς ἐξυπηρετήσεώς Σας.

Ἐν Στυλίδι τῇ 28ῃ Ἀπριλίου 1953

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀγῶνος Παλαιομερολογιτῶν Στυλίδος
Δημητ. Παπαϊωάννου Ἐμπορος, Χ. Γρεβενὸς ἀγρότης, Εὐάγγελος Β. Ἀθανασίου ἔμπορος, Εὐάγγ. Γ. Τσιτούρας ἑστιάτωρ, Δημ. Ι. Παπαδόπουλος κτηματίας, Δ. Τσώκας βαρελοποιός, Ἰωάνν. Χριστόπουλος γεωργός, Ἰω. Χαλαμπίτης κτηματίας, Ε. Δημολᾶς κτηματίας, Π. Πολυζώης ἀλιεύς.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στρατάρχην Ἀλέξ. Παπάγον, Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν κ. Δικουρέζον, Ὑπουργὸν Παιδείας κ. Καλλίαν

Ἀ Θ ῆ ν α ς

Μολονότι παρῆλθον 4 μῆνες ἀπὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγεαγμένου, ἐν τούτοις ὁ σάλος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1951 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 45)1951 Πράξεως τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτι καὶ βάσει ταύτης οἱ Παλαιομερολογίται κληρικοὶ ἐξακολουθοῦν συρόμενοι ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων εἰς τὰ κούρεία τῶν κατὰ τόπους ἐπισκόπων, ἔνθα διαπομπεύονται διὰ κούρας, ἀποσχηματίζονται, σύρονται εἰς τὰ Δικαστήρια, καταδικάζονται εἰς φυλακίσεις, οἱ Ναοὶ μας παραμένουν ἐσφραγισμένοι εἰσὶ καὶ γενικῶς ἐξακολουθεῖ ἀμελείκτος θρησκευτικὸς διωγμός, οὐχὶ βάσει Νόμου, ἀλλὰ βάσει Πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ Βενιζέλου, ἐνῶ συμφώνως τὸ ἀπὸ 18)1)1923 Β. Δ. εἰμεθα ἐλευθεροὶ νὰ θρησκευόμεν κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος παρέχει τῷ αὐτῇ ἐλευθερίαν.

Πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Νοεμβρίου τοῦ 1952

ὁ Ν. Πλαστήρας ὑπεσχέθη ν' ἀποδώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ἐὰν διὰ τῆς παροχῆς τῶν ψήφων τῶν Παλαιομερολογιτῶν ἤρχετο εἰς τὴν ἀρχήν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν διαθέσεών του ἐπανεφέρεν ἐκ τῆς ἐξουσίας τὸν Ἀρχιεπίσκοπόν μας. Ὁρισμένοι δὲ βουλευταὶ τῆς ΕΠΕΚ ὑπεστήριξαν καὶ διὰ τοῦ τύπου τὸ Παλαιομερολογικὸν ζήτημα.

Τινὲς μάλιστα τῶν Βουλευτῶν διεβεβαίωσαν τοὺς ψηφοφόρους τῶν Παλαιομερολογιτῶν, ὅτι αὐτὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν, ἐὰν οὗτοι ὑπεψηφισθῶσι, δίδουσι τὴν ἄδειαν ν' ἀκουσθοῦν χαρμολύνως οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ νὰ λειτουργῶμεν ἐλευθέρως. Ἐχομεν ἀποδείξεις περὶ τοῦ κύρους τοῦ Συμβολαίου Θεσσαλονίκης, τῆς εἰλικρινείας τῶν προεκλογικῶν ὑποσχέσεων τῶν Συναγεαγμένων Βουλευτῶν καὶ γενικῶς τῶν εὐμένων διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν ψηφοφόρων Παλαιομερολογιτῶν.

Συνεπῶς οἱ Παλαιομερολογίται Χριστιανοὶ δὲν πρέπει ν' ἀναμένωσιν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ σφοδρώτερος διωγμός διότι τοῦτο ἐπιτάσσει ὁ Μασσωνισμός. Καὶ ἂν ἡ Νεομερολογικὴ Ἐκκλησία προβάλλῃ ὡς ἐπιχείρημα τὴν Κερατέαν, λέγομεν ὅτι ἂν ἡ Μαριὰμ ὑπέπεσεν εἰς παρὰ βασιν τοῦ Ποιν. Νόμου ὑπάρχουσι εὐτυχῶς Δικαστήρια πρὸς σωφρονισμόν. Ἀλλὰ διὰ τὰς παραβάσεις τῆς Κερατέας δὲν σφραγίζονται θυσιαστήρια τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται οἱ Ἐπίσκοποι κουρεῖς.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς
ΕΥΘΥΜΙΟΣ Γ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Λάρισα 8—4—53
Ἀξιωματικὸς Χοροφυλακῆς ἑ. ὀ.
Γεν. Γραμματεὺς Παρατμήματος
Παλαιομερολογιτῶν Νομοῦ Λαρίσης

ΠΑΡΗΓΟΡΟΝ

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς Σάμου καὶ Πατρῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ Πειραιῶς ὀρθῶς, λογικῶς, νομίμως καὶ δικαίως κρίνουσαι, ἠθέλωσαν τοὺς εἰς αὐτὰς παραπεμφθέντας, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ἀγαθᾶγγελον Παπαγεωργίου καὶ τὸν Γέροντα Μοναχὸν Ἰωακείμ Ζάλιον συλληφθέντας ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου Πειραιῶς, τὸν μὲν πρῶτον ὡς λειτουργοῦντα, τὸν δὲ δεύτερον ὡς ψάλλοντα κατὰ τὴν ἀγρυπνίαν καὶ λειτουργίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἡ δίκη διεξήχθη τὴν προπαραελθοῦσαν Παρασκευὴν κατ' αὐτὴν δὲ οἱ κ. κ. Δικασταὶ ἤλεγξαν μᾶλλον τοὺς Ἀστυνομικοὺς μὲ τὰς λέξεις: *Τὶ ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι; Ἐγκλήματα εἶνε καὶ τὸ ἐπιπροσηύχοντο καὶ ἐλειτούργων;* Καὶ τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ φαινόμενον παρήγορον, ὅτι ὑπάρχουσιν εἰσὶ καὶ Δικασταὶ μὴ ἐπηρεαζόμενα ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝ ΗΜΕΙΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας» μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συσχεφθεῖσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπὸ καθηρημένων Ἱεραρχῶν χειροτονηθέντων κληρικῶν Παλαιομερολογιτῶν, δι' αἰτήσεώς

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΡΑ ΛΑΚΤΙΖΕΙΝ...

Οἱ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ἐξακολουθοῦσι τὸ κατὰ τῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Παλαιομερολογιτῶν μῖσος αὐτῶν. Οὕτω τῇ εἰσηγήσει καὶ ἐνεργείᾳ αὐτῶν *κατεδικάσθη εἰς δικάμηνον φυλάμισιν* ἐν Σάμῳ ὁ ἐκεῖ ἡμέτερος Ἱερομόναχος Θεοφύλακτος Βαρσάμης ἐπὶ τῇ μόνῃ—μοναδικῇ—κατηγορίᾳ, ὅτι «*ἐλείτουμεν κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον*» κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης τοῦ ὁποίου κατ' ἐπανάληψιν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς προστέτειν αὐτῷ: ἵνα δηλώσῃ προσχώρησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν νεοημερολογιτῶν, ἥτις... φιλοστόργως θὰ δεχθῇ αὐτὸν παρέχουσα καὶ μίαν καλὴν ἐνορίαν. Τὰ αὐτὰ ἐπανάλαβεν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν εὐθαρσῆ Κληρικὸν μας καὶ ἐν τῇ φυλακῇ εὐρισκόμενον, ἀπορρίψαντα δὲ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τὰς προτάσεις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως.

Ἐπίσης τῇ ἐπιμόνῳ ἀξίωσει τῶν διοικούντων τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν *κατεδικάσθη ἐν Πάτραις* εἰς τετράμηνον φυλάμισιν ἕτερος ἡμέτερος Ἱερεὺς ὁ *Αἰδεσιμώτατος Κωνσταντῖνος Παπαντωνίου*, διότι ἐλείτουμεν κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἐν Κερτέζῃ Καλαβρυτῶν. Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς συνελήφθη λειτουργῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου Πειραιῶς, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος Παπαγεωργίου, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταυτοურიῶν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Παντελεήμων Τσαλούπης. Ἀμφότεροι μεταχθέντες εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, τῇ διαταγῇ αὐτῆς ἀπεσχματίσθησαν εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων νομίζει ἡ διοίκησις τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὅτι θὰ πτοήσῃ τοὺς Παλαιοημερολογίτας, τοὺς ὁποίους οὕτως ἐκόντας ἄκοντας θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὸ «Μαντρί» τῆς Πλὴν πλαναῖται

τῶν ἐκλιπαρούντων τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεφάσισεν ὅπως οὗτοι γίνωσι δεκτοὶ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἀναχειροτονοῦμενοι, συνεπῆς ἄλλωστε καὶ πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας.

Πλὴν οὐδὲις Ἱεράρχης ἀναλαμβάνει νὰ ἀναχειροτονήσῃ αὐτούς· διότι οὕτως ἐν τῇ συνήθειᾳ του, *θεορεῖ μίαν τοιαύτην πράξιν ΘΕΟΜΠΑΙΣΙΑΝ καὶ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΝ*.

Καὶ οἱ εἰς τὴν τοιαύτην κατηγορίαν ὑποκείμενοι κληρικοὶ ΜΑΤΑΙΩΣ ἐπὶ μῆνας ἀναβαίνοκαταβαίνουναι τὰ σκαλιὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὸ ὅτι αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν νεοημερολογιτῶν εἶνε θεομπαίξια καὶ ἱεροσυλία, γνωρίζουσι πάντες οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὰ ἐκκλησιαστικά. Εὐτυχῶς ὅμως οὐ δὲν τοὺς τὰ λέγομεν ἡμεῖς· διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει Κύριος οἶδε ποῦ θὰ εὐρισκόμεθα.

πλάνην οἰκτρὰν οὕτω νομίζονσα, καὶ λησιμονεῖ τὴν ρῆσιν τοῦ Κυρίου εἰπόντος: τὸ «*σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν*».

Λόγοι χωρὶς ἐφαρμογὴν

Ἀνασύρομεν ἀπὸ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἀποστολίδου σχετικῶς μετὰ τὸ Παλ(ικὸν) ζήτημα. Εἰς αὐτὰν καταφαίνεται σαφῶς ἡ ἀσυμφωνία τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν εἶναι ἀτομικόν, μεμονωμένον. Πάντες ἀνεγνώρισαν τὸν δίκαιον Ἀγῶνα μας, ἀλλ' οὐδεὶς ἔλαβε τὸ στοιχειῶδες θάρρος νὰ προχωρήσῃ εἰς ἀποκατάστασιν μιᾶς φοβερᾶς ἀδικίας.

Εἰς τὰς δηλώσεις τῆς 2)12)52 ὁ κ. Ἀποστολίδης ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς:

«Μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ξησῶ 4 χρόνια εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας πού θεωροῦνται ἡ πλέον δημοκρατικὴ χώρα τοῦ κόσμου. Πουθενὰ δὲν διεπίστωσα διωγμὸν ἐναντίον τῶν ὁπαδῶν οἰασδήποτε θρησκείας. Ὅλοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ πιστεύουν ὅποιον Θεὸν θέλουν. Διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι καὶ εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἀνεξιθρησκεία πρέπει νὰ εἶναι σεβαστή, ὅταν μάλιστα πρόκειται διὰ τοὺς παλαιοημερολογίτας, οἱ ὁποῖοι φαίνεται οὐδεμίαν ζημίαν ἐπιφέρουν. Πιστεύω ὅτι τὸ ζήτημά σας θὰ ἐξετασθῇ εὐμενῶς.»

Σχόλιον ἄνευ σχολίων

Δημοσιεύομεν κατωτέρω αὐτοῦσιον τὸ σχόλιον τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» ἄνευ ἄλλων λόγων.

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, Ἰωαννίνων καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδων ἐφ' ὅσον δέχεται νὰ εἶναι καὶ τραπεζίτης, κατὰ παράβασιν τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ καινοτομήσῃ καὶ στὰ ἐκκλησιαστικά. Ἐτοί, ἐτοποθέτησε μεγάφωνα στὴν Μητρόπολιν, ὥστε ἡ λειτουργία ν' ἀκούεται καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ. Ἀλλ' ἡ λειτουργία προϋποθέτει θρησκευτικὴν κατάνυξιν, προσήλωσιν καὶ ψυχικὴν ἀνάστασιν πού μόνον μέσα στὴν ὑποβλητικότητά τῶν ἱερῶν ναῶν ἐπιτυγχάνεται. Ἐσυγχωρήσαμεν τὴν μετάδοσιν τῆς θείας λειτουργίας ἀπὸ ραδιοφώνου, ἀλλὰ ἡ τοποθέτησις μεγάρων ξεπερνᾷ κάθε ὅριο. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀμιλοῦμεν στὸ μέλλον περὶ θρησκευτικῆς συγκίης. Γιατὶ τὰ μεγάφωνα θὰ ἔχουν καθιερώσει τὸν θρησκευτικὸν θόρυβον.»

Ῥ' ἡμερᾶς τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου

Αὐτὰς τὰς ἡμέρας πού τὰ συσσωρευμένα νέφη τῆς συγκεντρωμένης ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν μας καταιγίδος ἀποσύρονται διὰ νὰ ἀναφανῇ ὁ ἥλιος τῆς ποιητικῆς εἰρήνης, ὁ ἀνακουφιστικὸς στεναγμὸς πού ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ στήθη τῆς βασανισμένης ἀνθρωπότητος εἶναι βαθὺς καὶ Λυτρωτικὸς.

Ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἡ εἰρηνικὴ ἀποστολὴ ἔχει δοθῇ ὡς κληρὸς ἀπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ Κυρίου μας, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συνοδεύσῃ μετ' εὐχὰς τὰς ἐλπίδας μιᾶς διαρκούς καὶ δικαίας παγγοσμίου εἰρήνης. Διότι καθεὶς ἄλλος δρόμος ὑπαγορεύεται ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ καλοῦ, καὶ ὀδηγῇ μοιραίως εἰς τὸν ὀλεθρον καὶ τὸν μηδενισμόν.

Μόνον ἡ εἰρήνη καὶ ὁ Μέγας Βιοηγοποιὸς ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, δύναται νὰ ἀμβλύσῃ τὰ πάθη, νὰ ἐμπνεύσῃ βεβαιότητα εἰς τὴν ζωὴν, νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Εὐχαιρῆται Συνόρων

Ἐμφάσιμα, μὲνεν διὰ ταχιδρόμικῶν ἐπισκευῶν ἀπεσπένονται πρὸς τὸν Πάτριον Πανάριον Πετρίδην Τζώρῃς 6 — Πλ. Κάνγγος Ἀθῆναις